

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Четверта Неділя Св. Великого
Посту: Спомин про
Преподобного Отця нашого,
Івана Ліствичника**

о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

У Четверту Неділю Св. Великого Посту, Православна Церква святкує пам'ять Святого Отця, що народився в 6-му столітті в Константинополі, і став Ченцем у віці 16 літ та потрудився духом у Монастирі на Саяті Горі Синай.

Як і личить Монахові, Іван був особливо смиренним. Ми б і не знали про нього та про ту глибоку мудрість та досвід у справах духовних осягнені ним, якщо б не був він послухним Ігумену Іванові Раїфського Монастиря на березі Червоного Моря, який доручив йому списати все, що потрібне знати Ченцям,

**Fourth Sunday of the Great
Fast: Commemoration of Our
Venerable Father, John of the
Ladder**

Fr. Ihor Kutash

On the Fourth Sunday of the Great Fast the Orthodox Church commemorates a Holy Father born in the 6th century in Constantinople who became a monk around the age of 16 and laboured in the spirit in a Monastery on Holy Mount Sinai.

As is appropriate for a Monk John was especially humble. We would not know of him and the profound wisdom and experience in matters spiritual that he attained, had he not been obedient to John, the Abbot of the Monastery of Raithu on the shores of the Red Sea,

щоб здобути досконалість. Вислідом цього стала класика духовного письменства **Драбина (Ліствиця) Божественного Входу**. Ця книга й дала йому те прізвище, яким він відомий усьому Християнському миру – Св. Іван Ліствичник.

Хоч книгу цю він написав для Монахів, вона корисна для кожної Християнської душі, бо ж усі ми мусимо поборювати пристрасті та принади світу, які обтяжують нас на шляху до височин чеснот, де наш справжній дім і справжня ідентичність. Східня Церква голосить істину, що немає двох духовостей – одна для Монахів, а інша для решта світу. Є тільки одна духовість: наслідувати Господа нашого Ісуса Христа, переносючи терпеливо та з любов'ю наш Хрест неვიгод та труднощів, і таким чином розвивати в душі Божественний Образ, з яким ми створені.

Св. Іван описує шлях, по якому ми мусимо йти, по якому ми або піднімаємось до Господа або відпадаємо від Нього. Ікона цієї «Драбини» дуже знайома Православним Християнам. У ній бачимо Монахів, які піднімаються до Господа за допомогою Ангелів, а в той сам час демони стріляють стрілами на них. І хтось завжди падає з нього, щоб нам пригадати, що ми не повинні ніколи легковажити своїм поступом у добротливості. Ми мусимо бути чуйними та вдумливими до самого кінця свого земного життя і постійно прикликати Господа о поміч нам у нашому змаганні підноситися по тій Драбині.

Багато чого, про що пише Св. Іван Ліствичник, може досить турбувати людей, яких переконали, що успішне життя на світі вимагає здобуття влади, впливу та становища. Ось наприклад деякі слова поради від Св. Івана.

Пише він ось таке: «Коли ти почувеш про те, що якийсь твій сусід чи друг злословив тебе поза спиною або навіть тобі в лице, хвали й люби його.» Це порада справді виглядає непринятною доти, доки людина не зрозуміє, що найбільший скарб, якого вона могла б здобути - це внутрішній спокій, який є невичерпним джерелом енергії, надії та

who asked him to write out all that Monks must know to attain perfection. The result was the spiritual classic **The Ladder of Divine Ascent**. This book gave him his surname "Climacus", which means "of the Ladder".

Although the book was written for Monks, it is helpful to every Christian, for we must all overcome our negative passions and the seductions of the world which keep us from ascending to the heights of virtue where we find our true home - as well as our true identity. The Eastern Church proclaims the truth: that there are not two spiritualities – one for Monks and one for the rest of the world. There is but one spirituality: to follow our Lord Jesus Christ, patiently and lovingly bearing the cross of adversity and thus unfolding and renewing within us the Divine Image with which we were created.

St. John portrays this path as a Ladder upon which we rise towards our Lord – or fall down, away from Him and this from true selves. The Icon of the Ladder is very familiar to Orthodox Christians. It shows Monks climbing up towards the Lord, assisted by Angels while demons shoot arrows at them. We also see people falling off it as well. This is to remind us that we must not take our progress towards goodness for granted. We must be mindful and vigilant to the very end of our earthly lives, and continually call upon the Lord for His help in this effort.

Some of what St. John writes may trouble folks who have been persuaded that a successful life upon the earth requires the acquisition of power, influence and position. Here for example are some words of counsel from St. John.

He writes: "When you hear that your neighbor or friend has slandered you behind your back, or even to your face, praise and love him." A most peculiar bit of advice until one realizes that the greatest treasure one can have is inner

творчості. Це ж ті речі, які роблять наше життя дійсно приємним. Люди, які приймають цю духовну до серця і стараються так жити стають тими миротворцями, яких Господь наш називає «дітьми Божими». Вони повні радості та ласки і приносять радість у світ.

Усвідомлення цього дає нам змогу перетворювати ті справи, що для багатьох виглядають, як неподолані перепони, на допоміжні інструменти для духовного зростання. Подібні обіди, зради та накиди можуть стати, як ті ваги, якими користаються в спорт-залах, щоб виробляти мускули та сприяти здоров'ю тіла.

І пише Св. Іван далі : «Не той виявляє смиренність, хто сам собі докоряє, бо хто ж не буде переносити самого себе? (Виявляє її) та людина, яку злословлює інша, а вона далі проявляє любов до неї.»

Чимало з нас докоряємо собі і сваримо самих себе за наші слабості, невдачі, звичку спізнюватись та забуття. А тоді другі підхоплюють цей приспів і підтверджують цей образ людини самої себе, як негідної та непотрібної. А тоді, буває, ми вступаємо в змагання, в якому ніколи не зможемо подужати, і намагаємось потішити себе або надмірним догодженням самі собі або надмірним запереченням і відмовою собі в тому, що нам приємне, а той корисне та потрібне. Св. Іван показує нам, як саме необдумані та болячі слова інших, чи друзів чи ворогів, можуть спрацьовувати нам на користь. Вони ж бо дають нам нагоду підноситися понад образами та розстроєнням і замінювати любов'ю за те, що не від любові походить. І це, твердить Іван, є справжньою смиренністю – не само-пониження але тривале рішення обертати кожне слово та кожну подію на нагоду для зростання в якості любові – яка є основним складником Божественного Образу, з яким ми

peace which is the source of energy, hope and creativity – the very things that make our life enjoyable. People who take this counsel of St. John's to heart and seek to live by it become the peacemakers whom the Lord calls "the children of God". They are full of joy and kindness and bring joy to the world.

This realization makes it possible to transform what, for some, appear as virtually insurmountable barriers to peace into aids for spiritual growth. Such slights, betrayals and offenses become, for our soul, like the weights which are used in exercise gyms to build muscle and physical wellness in the body.

St. John writes further: "It is not the one who reproaches himself who shows humility, for who will not put up with himself? It is the one who is slandered by another, yet continues to show love for him." Many of us put ourselves down and berate ourselves for our weaknesses, failures, tardiness and forgetfulness. Others often take up the chorus and reinforce such this view we may have of ourselves as being unworthy and of no account. We may then find ourselves fighting a losing battle to make ourselves feel good by pampering ourselves, or by excessive suppression and repression. St. John shows us a way in which the thoughtless and hurtful words of others, friends and enemies, can work to our advantage. They provide us with opportunities to rise above hurt and frustration by returning love for things which is not loving. And this, says John, is true humility – not self-abasement, but a consistent decision to turn every word, every event into an occasion for exercising our ability to love, which is part of the Divine Image in us.

Hear St John sing exultantly in "The Ladder": "Love in its nature makes a human being like God, as far as is possible for a human being. The soul is intoxicated by the effects of it. Its

створені.

Почуймо, як переможно виспіває Св, Іван у «Ліствиці»: «Любов по своїй природі робить людину подібною до Бога настільки це є можливим для людини. Душа п'яніє нею. Її властивості – водограй віри, безодня терпеливості, море смиренности.»

Св. Іван проголошує Православну візію спасіння. Воно не полягає тільки в тому, що людина спасається **від** чогось, як напр.. щоб попасти до Неба по смерті. Це ж процес постійного зростання в подібності до Бога, Творця та дбайливого Промислителя, Який прекрасно розвиває Вселенну. Богословське слово, що окреслює цей процес спасіння – по-грецькому «Теозіс», а по-українському «обожнення»! Це процес уподібнення до Бога в співпраці з Його всюди присутньою Благодаттю. Ми покликані ставати світочами радості, любові та надії у цьому темному світі. І ми **можемо** ставати ними. Не задовольняймося нічим нижчим. Слава Богу за Його чудові дари та Ласку!

characteristics are a fountain of faith, an abyss of patience, an ocean of humility.”

St. John proclaims the Orthodox view of salvation – not as simply being saved **from** something, as for example, going to heaven when we die, but as progress and growth in likeness to God, the Creator and the loving Sustainer and Unfolder of the Universe. The theological word for this process is “theosis”, that is, becoming by cooperation with God’s ever-present Grace ever more and more like Him. We are called to become beacons of joy, love, peace and hope in this dark world. And we **can** indeed become such. Let us not be content with anything less! Thanks be to God for His amazing gifts and kindness!